

**Pokutu za pití alkoholu na veřejnosti chtěl podepsat
Brňan křížky. Neumím psát, tvrdil strážníkům.**

(Brněnská Drbna)

Útoky na strážníky, mimo silně vulgárních posměšků, byly zaznamenány pouze dva. Jeden byl zákeřně proveden speciální pohybovou pomůckou pro seniory. Stála za ním důchodkyně z Králova Pole, rozčílená na všeobecné poměry ve společnosti. Zranění strážníkovy nohy přejeté chodítkem si nakonec nevyžádalo lékařské ošetření. Další útok byl proveden krátkou sečnou zbraní. Jak se však ukázalo, v tomto případě neměl nic společného s osobní averzí vůči strážníkům. Dotyčný se před nimi pouze snažil ochránit svůj majetek.

**Muž v Brně vytasil nůž na strážníka. Báł se o své lahve
s vínem.**

(Brněnská Drbna)

Poté byli stateční muži zákona odvoláni k naléhavějšímu případu, který si žádal okamžité vyřešení v zájmu zachování bezpečnosti v jihomoravské metropoli. A tím se celá předvánoční pokutová akce uzavřela bez výraznějších ztrát na životech, sebeúctě a reputaci.

**Řidiče ohrožovaly rampouchy visící z mostu. Strážníci
je zlikvidovali teleskopickými obušký.**

(Brněnská Drbna)

Josef při čtení tohoto titulku vyjádřil určité pochybnosti. Zvolil by raději jiný slovosled, který tolik nevnučuje pocit,

že zlikvidování teleskopickými obušký strážníků byli nakonec řidiči.

Jelikož po odjezdu nenáviděných kolegů Lobovi zůstalo v rukou ještě několik pokutových bloků s hlavičkou a razítkem Městské policie Brno, které měli za úkol spravedlivě rozdělit za stěrače okolostojících vozidel, rozhodl se hrdinsky sabotovat podvratnou práci měšťáků a zachránit své spoluobčany. Alespoň na Vánoce. Vždyť Ježíšek vidí i na odvrácenou stranu stromečku.

A tak toho večera mohli místní parkující hříšníci najít za předním sklem větvičku zlatého jmelí a obávaný lísteček s poněkud neobvyklým vzkazem od Ježíška. Mezi hlavičkou *Statutární město Brno – Městská policie Brno* a závěrečným *K projednání přestupku se dostavte do pěti pracovních dnů na služebnu MP Brno, Křenová 4* stál velkými tiskacími písmeny nápis: *JEĎ DO PÍ*E.*

Samozřejmě bez hvězdičky.

„To jako doopravdy?“ zvedl oči nevěřičně Josef a hledal na nebi nějaký vzkaz, že tahle jeho zkouška už brzy skončí.

„Myslíš, že je to moc?“ podíval se na něj trochu vystrašeně Lobo. „Tak jim mám radši dávat zelené jmelí než to zlaté, vole?“

Pája z Cejlu objal Josefa bratrsky kolem ramen s výrazem *to bude dobré, taky si jednou zvykneš* a vysvětlil mu: „Aspoň to má správně, Josefe. Výsledky výzkumu o jazykovém rozlišení hranice Čech a Moravy, samozřejmě s výjimkou města Jihlavy, kudy kdysi hranice přímo procházela, jednoznačně ukazují, že v druhém pádě jednotného čísla označení ženského pohlavního orgánu Moravák řekne vždy do p*če, Čech zásadně do p*či.“